



Lennukijäljed taevalaotuses

TOOMAS HUIK, POSTIMEES/SCANPIX

Uurimused kinnitavad, et taevalaotuses reaktiivlennukite taga valge triibuna hõljuvad kondensjäljed alandavad päevaseid temperatuure ning soojendavad öid.

“Credo quia absurdum” (eesti keeles ‘usun absurdset’), kuulutas kunagi üks roomlane. See sentents meenus, kui vaatasin paari nädala eest ETV saadet “Pealtnägija”, kus räägiti taevalaotusesse külvatavatest mürkidest.

“Kas vaatate seda saadet?” hakkas varsti mu tudengeilt tulema e-kirju. Muidugi äratas meteoroloogiat õppinuis erilist huvi saatelõik, mis käsitles lennukijälgede mõju ilmastikule.

Hädaohtu pole

Kõik me oleme näinud kõrgel taevas reaktiivlennukite järel pikki valgeid pilvesabasid. Need tekitavad mootorist eralduvate gaaside ning kondenseerunud veeauru toimet väga külmas keskkonnas. Jutu sees kutsutakse neid kondensjälgedeks, kirja pannakse – *Cirrocumulus tractus*.

Et seesugused pilved mõjutavad atmosfääri läbipaistvust ja seega ka kliimat, on ammu teada. Tiheda lennuliiklusega riikides on vahel kogu taevas val-



Päris ohutud need reaktiivlennukite taga hõljuvad valged triibud taevalaotuses siiski ei ole.

gete triipudega kaetud. Kui palju just, selgus pärast 2001. aasta septembri terroriakti USAs, mil Põhja-Ameerika taevas oli lennukitest kolm päeva täiesti tühi. Võrdlus muu ajaga näitas, et kondensjäljed alandavad päevaseid temperatuure ning soojendavad öid.

“Pealtnägijast” saime aga teada, et nood jäljed ei ole enam tavalised jääkristallikesed, mis moodustavad pikki pilveridu, vaid salakavalate riikide valitsuste ning NATO lennukitelt puistatavatest keemilistest ainetest (baarium ja alumiinium)

tekkinud moodustised, mis peavad jahutama maakera soojenema kippuvat kliimat.

Ei aidanud meteoroloogiat õppinud tudengi ega lennuspetsialisti selgitused, et jäljed ei kujuta ohtu. Hädaohtu näitavat isegi moodustised päikese juures, nagu lugesin blogidest. (Valepäikesed on küll ajalugu muutnud – XV sajandil Inglismaal, olen sellest ka Maalehes kirjutanud.)

Kui küsisin oma kolleegidelt Tartu ülikoolis, mida nemad sellest keemiavärgist lennukijälgedes arvavad, selgus, et kuulsid

nad sellest esimest korda. “Pole me säärasest asjast ühelgi konverentsil kuulnud, isegi kuluaarides veiniklaasi juures mitte!” teatati mulle. Peale selle pole veel täiesti selge, milline on kõrgete pilvede mõju kliimale.

Kuna lood on keemiliste lennukijälgede ainevallas tõsised, tsiteeriksin veel üht uudist, mida lugesin samadelt blogijalt: “Need ongi, jah, nagu Eliidile eraldatud planetaarsed lennukoridorid, kus võib ilma piiranguteta kõiki mõeldavaid toksilisi aineid väljastada... Kindlasti Fukushima tuumakatast-

roof loodi ka lihtsalt kattevarjaks Planeeti kaitsvas inimopulatsioon vastases sõjas. Alumiinium ja eriti baarium on ju radioaktiivsed ained!”

Rasketel aegadel, kriiside või sõdade aegu, muutuvad inimesed “närvlikuks”, on väitnud A. H. Tammsaare. Ta kirjutas 1925. aastal: “Aga rahvas ei taha võimalikku ja igapäevast, vaid otse selle vastu – ebausutavat, usutamatut. /.../ Või vaadelgem meie viimsepäeva kuulutajaid: kui kusagil meie seas veel tõsiselt usku leidub, siis ainult seal.”

Põnev aeg tulekul

Järgmise aasta lõpul ongi ootamas meid üks põnev aeg – mingi Nibiru-nimeline taevakeha varitsevat Päikese taga ning maiade kalender saab kohe-kohe otsa. Venemaal olevat suur tung järgmise aasta sügisel armeesse – nii pääsevat vaid paarikuulise kodumaa teenimisega! Ja keegi inkassator olevat pärinud teaduste akadeemialt, kas maailma lõpp on ikka kindel.

Maiade kalendri osas võime küll rahulikud olla. Tõraverse observatooriumi paleoastronoomid selgitasid välja, et iidsete maiade kalender lõppes seetõttu, et maiadel said kivid otsa!

AIN KALLIS